

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Kjærlighedshistorier fra mange Lande

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Noveller og andre fortællinger", i Goldschmidt, M. A.: *Noveller og andre fortællinger*, udg. af Thomas Bredsdorff , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 241. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt02t-shoot-idm140068784962288/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller og andre fortællinger

foranledigede, at en Mand henvendte sig til ham med et Forslag. Der var en meget fornem, men ogsaa meget forgjældet Person i Udlandet, som vilde reise et Laan og give Pant, rigtignok kun paa 6te eller 7de Prioritet i sine Eiendomme; men den regerende Fyrste, hans Slægtning, som ikke netop vilde garantere Laanet, interesserede sig dog for det og vilde gjøre vedkommende Laangiver til Ridder. Trods al Simon Levis Forstandighed blussede det i hans Sind ved denne Fristelse. Hans Rigdom havde hidtil givet ham saa ringe Tilfredsstillelse, saa lidt baade af ydre Agtelse og indre Ro. Selv i sin Familie var han ikke sikker paa at være den Første; hans joviale, velvoxne Broder, der tog imod hans Penge, behøvede kun at vise sig for at rage op over ham. Men hvis han fik en Ridderorden! Hvis det stod i Aviserne, at Particulier S. Levi allernaadigst var udnævnt til Ridder af den og den Orden! De, som kjendte ham, vilde spørge, hvad han da havde gjort. »Naa, saa spør de! Folk bli'er ogsaa kjede af at spørge, naar de ikke faae Svar. Lad dem pille der-ved. Efter nogen Tids Forløb sidder Ordenen dog ganske fast og seer ud som en anden Fortjeneste. Og naar jeg om Schabbas kommer med Gidel under Armen fra Schulen¹, og vi gaae op ad Nørregade til Volden, forbi Brandvagten, saa maa Brandvagten præsentere Gevær, og gaae vi rundt til Amalienborg, saa maae Garderne med deres store Huer præsentere Gevær! Der er ingen Snak! De maae! Hvilken S'hrie² for Gidel, Stakkel, at opleve det! Og kommer jeg til min Broder – Narrestreger, naar det har staaet i Aviserne, maa han respectere det, og tænker han, saa tænker jeg med og siger til mig selv: Naar man er en Kötzn³, kan man kjøbe en Orden, – hvad gør Du mig saa?»

Det undgik imidlertid ikke Simon Levis Opmærksomhed, at naar en simpel Commissionair henvendte sig til ham i en saadan Sag, saa maatte der være noget ikke ganske Rent ved den i finansiell Henseende. Det var ham tydeligt, at han skulde tabe Penge; han vilde blot see klart og vide, hvor megen virkelig Sikkerhed der var, og hvor Meget der skulde gaae i Løbet. Da Underhandlingerne be-

1. Synagogen.
2. Frydefuld Begunstigelse.
3. Rigmand.